

รายงานผลการดำเนินคดีปกครอง
ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี
พ.ศ. ๒๕๖๓



กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนำ

การจัดทำรายงานผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นการรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับคดีให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ เนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้อำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีของหน่วยงานภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๐ - พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยในการดำเนินงานดังกล่าวมีการดำเนินคดีปกครองเพียง ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ มีคดีที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง จำนวน ๑๒ คดี แบ่งเป็นคดีที่ติดตามความคืบหน้าของคดีต่อเนื่อง จำนวน ๙ คดี และคดีใหม่ จำนวน ๓ คดี (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔) ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย สรุปประเด็นการฟ้องร้องคดี หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และผลคำพิพากษาคดี ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้จัดทำเป็นรายงาน เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	๑
ผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีในภาพรวม	๒
- คดีปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษา/จำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว	๒
- คดีปกครองที่อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง	๑๐
ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีจากศาลปกครองกลาง	๑๒
คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง	๒๒
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง	๓๔
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ	
ภาคผนวก	๓๘

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางสรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (ศาลปกครองมีคำพิพากษา/จำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว)	๓
ตารางสรุปคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ	๑๑
ตารางสรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง)	๑๓

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของ	๑๐
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของ	๑๑
กรมควบคุมมลพิษ	

รายงานผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

บทสรุป

การดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะมีการมอบอำนาจในการประชุมเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีโดยตรง ซึ่งหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจะมีเพียงสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับคดีฟ้องร้องต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีความรวดเร็ว และเสร็จภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยมีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องการถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิหรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ ต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้รวบรวมคดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำเป็นรายงานในภาพรวมทั้งหมดเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดี ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ขอสรุปผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้

๑. ผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีในภาพรวม

๑.๑ คดีปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษา/จำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ได้มีมติรับทราบรายงานผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) และกรมควบคุมมลพิษ (คพ.)) รับผิดชอบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๒ รวมทั้งสิ้น ๔๔ คดี ซึ่งศาลปกครองได้มีคำพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว จำนวน ๓๕ คดี แบ่งเป็น การพิพากษาโดยศาลปกครองกลาง จำนวน ๓๑ คดี การพิพากษาโดยศาลปกครองระยอง จำนวน ๑ คดี การพิพากษาโดยศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑ คดี และศาลสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ จำนวน ๒ คดี รายละเอียดดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ สรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
๑.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๒๓/๒๕๕๑ ๒) ศาลปกครอง สูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๖๐๔/๒๕๕๖	สมาคมสมาชิชาองค์กร เอกชนด้านการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ ที่ ๑ กับ พวกรวม ๓ คน	คณะรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการ ที่หน่วยงานทาง ป ก ค ร อ ง ห รื อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ใน กก.วล. โดยมิชอบด้วยกฎหมาย	๑) ศาลปกครองกลางมี คำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ๒) สผ. ได้ยื่นอุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุด เรียบร้อยแล้ว ๓) ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษา ยกฟ้อง
กรมควบคุมมลพิษ						
๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๙๒/๒๕๕๐	นายเจริญ เดชคุ้ม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๗ คน	ค ณ ะ ก ร ร ม ก า ร สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	มลพิษในพื้นที่ตำบล มาบตาพุด เทศบาล มาบตาพุด และพื้นที่ ใกล้เคียง	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้พื้นที่ ตำบลมาบตาพุด และเทศบาลมาบตาพุด ตลอดจนพื้นที่ใกล้เคียงที่มีปัญหา สิ่งแวดล้อมร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตราย ต่อสุขภาพอนามัยหรือก่อให้เกิดความ เสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นเขตควบคุม มลพิษ	ศาลปกครองสูงสุด จำหน่ายคดีออกจาก สารบบความ

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๓.	หมายเลขดำ ที่ ส.๑๒/๒๕๕๗	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	ค ณ ะ ก ร ร ม ก า ร สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	คดีพิพาทเกี่ยวกับการ ที่ หน่วยงานทาง ป ก ร อ ง ห รื อ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้จังหวัด ระยองทั้งจังหวัด เป็นเขตควบคุมมลพิษ และไม่ดำเนินการเพื่่อออกกฎกระทรวง หรือประกาศให้จังหวัดระยองทั้งจังหวัด เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	ศาลปกครองระยอง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๔.	หมายเลขดำ ที่ ส. ๗/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	ม ล พื ช ใน พื้ น ที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๕.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๖/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	ม ล พื ช ใน พื้ น ที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ. พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๖.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๗/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	ม ล พื ช ใน พื้ น ที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๗.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๘/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	ม ล พื ช ใน พื้ น ที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๘.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๙/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๙.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๓/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๐.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๔/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๕/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๖/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๓.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๗/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๑๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๘/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อนที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๕.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๙/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๖.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๐/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๗.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๑/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๘.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๒/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๑๙.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๓/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๒๐.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๔/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๒๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๕/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๒๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๖/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง จำหน่ายคดีออกจาก สารบบความ
๒๓.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๑/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๒๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๒/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๒๕.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๓/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

[illegible]

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๓๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๖๐/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๓.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๖๑/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๖๒/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๕.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส ๒/๒๕๖๒	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน	ค ณ ะ ก ร ร ม ก า ร สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน	ฝุ่นละอองขนาดเล็ก หรือฝุ่นพิษ PM _{2.5}	กำหนดให้ท้องที่ กรุงเทพฯ เป็นเขต ควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

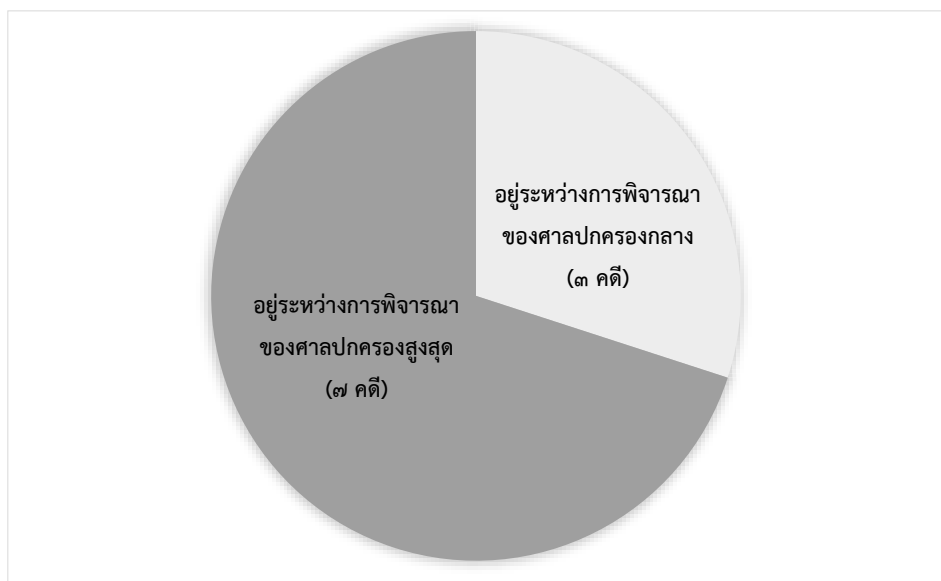
๑.๒ คดีปกครองที่อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง

ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๐ - พฤษภาคม ๒๕๖๔ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔) มีคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง จำนวน ๑๒ คดี แบ่งเป็น คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มอบหมายในที่ประชุมฯ ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๗ คดี และคดีที่ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มอบหมายตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕ คดี โดยเป็นคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ ซึ่งสถานะปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๘ คดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๓ คดี และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช จำนวน ๑ คดี รายละเอียดดังนี้

๑) คดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๑๐ คดี

- | | |
|---|-------------|
| - อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง | จำนวน ๓ คดี |
| - อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด | จำนวน ๗ คดี |

ข้อมูลปรากฏดังภาพที่ ๑



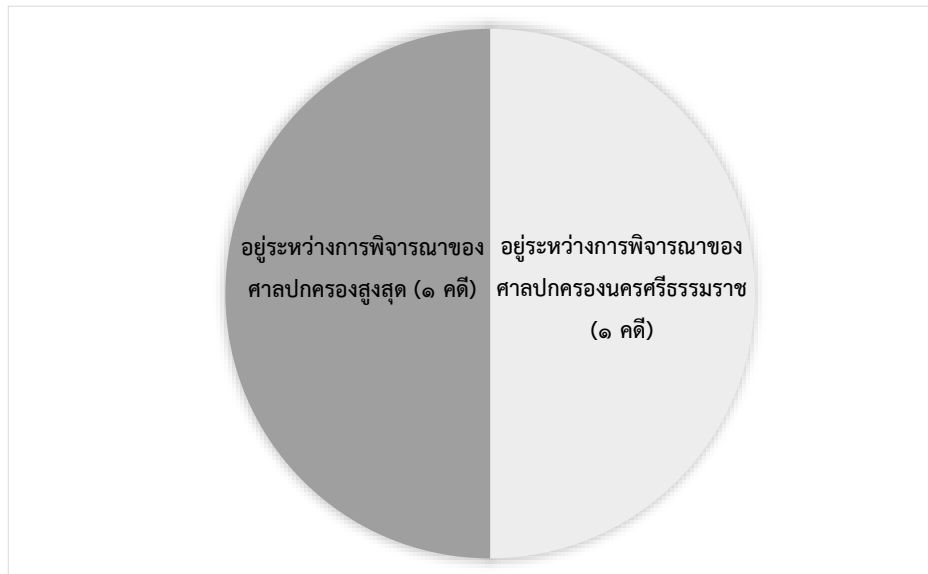
ภาพที่ ๑ แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) คดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ (คพ.) จำนวน ๒ คดี

- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช จำนวน ๑ คดี

- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑ คดี

ข้อมูลปรากฏดังภาพที่ ๒



ภาพที่ ๒ แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ

ตารางที่ ๒ สรุปคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔)

การดำเนินคดีปกครอง	สผ.	คพ.	รวม
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช	-	๑	๑
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง	๒*+๑	-	๓
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด	๗*	๑	๘
รวม	๑๐	๒	๑๒

หมายเหตุ สผ. หมายถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คพ. หมายถึง กรมควบคุมมลพิษ

* หมายถึง คดีที่ติดตามความคืบหน้าของคดีต่อเนื่อง

๒. ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีจากศาลปกครองกลาง

๒.๑ ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น ๒ ประเด็น คือ

๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีจำนวน ๓ เรื่อง คือ

- | | |
|--|-------------|
| - การเพิกถอนรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม | จำนวน ๔ คดี |
| - การเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม | จำนวน ๑ คดี |
| - การเพิกถอนผู้มีสิทธิทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม | จำนวน ๒ คดี |

๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร มีจำนวน ๑ เรื่อง คือ

- | | |
|--|-------------|
| - การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ | จำนวน ๓ คดี |
|--|-------------|

มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔

๒.๒ ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ แบ่งเป็น ๑ ประเด็น คือ คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร จำนวน ๑ เรื่อง คือ

- | | |
|---|-------------|
| - การประกาศเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๙ | จำนวน ๒ คดี |
|---|-------------|

๓. ผู้ฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๑ ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕ หน่วยงาน คือ

- | | |
|---|-------------|
| ๑) สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน | จำนวน ๖ คดี |
| ๒) สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุ่งเขาหลวง | จำนวน ๑ คดี |
| ๓) มูลนิธิบูรณะนิเวศ | จำนวน ๑ คดี |
| ๔) บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด | จำนวน ๑ คดี |
| ๕) บริษัท แอสตีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด | จำนวน ๑ คดี |

๓.๒ ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ มีผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒ บุคคล คือ

- | | |
|----------------------------|-------------|
| ๑) นางสิตีมัทธิยะ สมเชื้อ | จำนวน ๑ คดี |
| ๒) นายภูมิ วชร เจริญผลิตผล | จำนวน ๑ คดี |

ตารางที่ ๓ สรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔)

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
๑.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๑๓๒๙/๒๕๕๕	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน (บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด)	นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน (กก.วล. ที่ ๑๐)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ขอให้ออกประกาศเป็นกฎกระทรวง กำหนดให้พื้นที่ป่าพรุ ป่าชายเลน หรือ ป่าเสม็ดในตำบลแม่รำพึง ตำบลกำเนียด นพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม หรือประกาศให้พื้นที่ ดังกล่าวเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ หรือพื้นที่ชุ่มน้ำ ระหว่างประเทศตามอนุสัญญาแรมซาร์ หรืออนุสัญญา ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มี ความสำคัญระดับนานาชาติต่อไป	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ๒) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด
๒.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๒๙๕/๒๕๕๒ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๒๔๗/๒๕๕๖	สมาคมอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรม ชาติ และสิ่งแวดล้อมทุ่ง เขาหลวง ที่ ๑ กับ พวกรวม ๑๔๒ คน	องค์การบริหารส่วน ตำบล ทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน (กก.วล. ที่ ๘)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง	ขอให้ออกกฎกระทรวงประกาศให้ พื้นที่ป่าดอนยางเหียน (นางเฮี้ยน) และ พื้นที่โดยรอบที่มีสภาพป่าชุมชน เป็น พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ ของ พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕	๑) ศาลปกครองกลางมี คำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖ ๒) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๓.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๙๐๘/๒๕๕๒ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๙๑๐/๒๕๕๓	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน	คณ ะ กร ร ม ก า ร สิ่งแวดลอมแห่งชาติ ที่ ๑กับพวกรวม ๘คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของ โครงการที่อยู่ในพื้นที่ จ.ระยอง ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๗ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการฯ นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษา ทั้งหมด และขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้อง คดีทั้งแปด ดำเนินการให้ครบถ้วนตาม รธน. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ๒) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันออก ระเบียบหรือหลักเกณฑ์หรือการอื่น ใดตามขั้นตอนทางกฎหมายภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา เพื่อรองรับให้ผู้ประกอบการหรือ	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ๒) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					เจ้าของโครงการหรือบริษัทที่ปรึกษาได้ดำเนินการตาม รธน. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง และ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ให้ถูกต้อง	
๔.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๔๓๕/๒๕๕๘	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน	สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของโครงการ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓ ที่อยู่ในพื้นที่ จ.ระยอง ที่ผ่านความ เห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว โดยให้นำกลับมาดำเนินการให้ ครบถ้วนตาม รธน. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง และพ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ และขอให้ยุติการรับเรื่องหรือ รายงานฯ ของผู้ประกอบการใด ๆ ที่ส่ง มาให้พิจารณาเอาไว้ก่อนเป็นการ ชั่วคราวจนกว่า ผู้ประกอบการทุก รายได้ดำเนินการครบถ้วนตาม รธน. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสองแล้ว ๒) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๙ สั่งการให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของ โครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้อง	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ๒) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					หมายเลข ๓ กลับไปดำเนินการตาม รธน. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ให้ครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของ รธน. และ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ให้ถูกต้อง	
๕.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๖๖๔/๒๕๕๘	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน	กรมเชื้อเพลิง ธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน (กก.วล. ที่ ๔)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ขอให้ประกาศให้พื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า และพื้นที่ ใกล้เคียงในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ๒) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของ โครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๔ หรือที่ได้รับความ เห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตั้งแต่วันที่ รธน. ๒๕๕๐ ประกาศบังคับใช้ เป็นต้นมาจนถึงวันที่ศาลพิพากษา ๓) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมกัน หรือใช้อำนาจหน้าที่ของแต่ละ หน่วยงานออกประกาศหรือ	๑) ศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษา เมื่อ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ๒) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					กำหนดให้โครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ ขุดเจาะ และหรือผลิตปิโตรเลียม ทุกประเภทที่มีลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่เข้าข่ายต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม รธน. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษากำหนด	
๖.	ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓	สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน กับ พวกรวม ๑,๐๗๕ คน	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน (กก.วล. ที่ ๕)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือผู้ถูกฟ้องคดีอื่นที่เกี่ยวข้องระงับการให้บริการขึ้น-ลงของเครื่องบินทุกประเภท ในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. จนถึงเวลา ๐๕.๐๐ น. ของทุกวัน ๒) ขอให้ศาลพิพากษาให้กระบวนการจัดทำรายงานฯ โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ความเห็นชอบฉบับวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และกระบวนการจัดทำรายงานฯ โครงการท่าอากาศยาน	๑) ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษายกฟ้องเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คดีถึงที่สุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี และมีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๙ กลุ่มคดี

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					ยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจาก การเพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปีที่ ดำเนินการ) ฉบับวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ครบถ้วนตามวิธีการหรือ ขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด และให้ ดำเนินการจัดทำใหม่ทั้งหมด ๓) ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๕ และที่ ๖ ดำเนินการประกาศให้ สนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งกำเนิด มลพิษและกำหนดมาตรฐานควบคุม มลพิษจากแหล่งกำเนิดดังกล่าว และ กำหนดให้ท้องที่โดยรอบสนามบิน สุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ	๒) เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ และเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วยตามที่ ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ยกฟ้อง รวม ๕ กลุ่มคดี ๓) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี
๗.	๑) คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อส. ๗๖/๒๕๖๐	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน	อธิบดีกรมทาง หลวง ที่ ๑ กับพวก รวม ๕ คน (กก.วล. ที่ ๔)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ โครงการ ก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางปะอิน-นครราชสีมา (โคราช) ๒) กำหนดให้โครงการดังกล่าวหรือ โครงการในลักษณะดังกล่าว เป็น โครงการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					๖๗ พรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐	๒) อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด
๘.	คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘	มูลนิธิบูรณะนิเวศที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ๒) ขอให้เพิกถอนมติ กก.วล. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่องการกำหนดประมวลหลักการปฏิบัติ (COP) สำหรับโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิง ที่มีกำลังผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ขึ้นไป	อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง
๙.	คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๖/๒๕๖๑	บริษัท เอ็มอากรีน จำกัด	คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่มีมติไม่อนุญาตให้บริษัท เอ็มอากรีน จำกัด (นายยุทธนา มัทฉฉริยวงศ์) เป็นผู้มีสิทธิทำรายงานฯ	อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
				กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	เขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๘ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	คดีใช้อำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอนเป็นเขตควบคุมมลพิษ ๒) ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้วเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

**คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๐)

๑.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ละเลยต่อหน้าที่ กรณีไม่ออกกฎกระทรวงกำหนดให้ที่ดินป่าพรุหรือป่าชายเลนหรือป่าเสม็ดในตำบลแม่รำพึง ตำบลกำเนินตพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับท้องถิ่น ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ หรือพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ ตามอนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Site) หรืออนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มอบอำนาจเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดำเนินการเกี่ยวกับคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๐)

๑.๓ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๑๔๐๔/๒๕๕๕ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ เนื่องจากศาลเห็นว่าการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์พิพาท ๑๗ แปลง ยกเว้นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๔๑๗ ที่ถูกเพิกถอนแล้ว เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยพื้นที่พิพาทมิใช่ที่สาธารณประโยชน์หรือที่สงวนไว้เพื่อทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ถึงที่ ๙ จึงไม่มีหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อดูแลรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูบริเวณพื้นที่พิพาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ และที่ ๑๑ ก็ไม่มีหน้าที่ในการออกกฎกระทรวงกำหนดให้บริเวณพื้นที่พิพาทเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด ดังนั้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ถึงที่ ๑๑ จึงไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อดูแลรักษา อนุรักษ์ ปันฟู และคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่พิพาท

๑.๔ ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๔๑ คน ได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ และศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งเรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ทำคำแก้อุทธรณ์ ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๓๒๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ต่อมา ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

๑.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๕/๒๕๕๒ ศาลปกครองนครราชสีมา ระหว่าง สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔๒ คน ผู้ฟ้องคดี องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๘)

๒.๑ สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุ่งเขาหลวงได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลางนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔๒ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ละเลยต่อหน้าที่ กรณีไม่ประกาศให้พื้นที่ป่าดอนยางเหียน (นางเฮียน) และพื้นที่โดยรอบที่มีสภาพป่าชุมชน เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๒ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธาน คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในขณะนั้น ได้ลงนามในหนังสือมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๕/๒๕๕๒ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๒.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๘๗๘๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ขอความร่วมมือจากอธิบดีอัยการฝ่ายคดีปกครองนครราชสีมา ให้ดำเนินการแก้ต่าง คดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๕/๒๕๕๒ ระหว่าง สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔๒ คน ผู้ฟ้องคดี องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๘)

๒.๔ ศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๔๕๑/๒๕๕๕ พิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เนื่องจากพื้นที่ของที่สาธารณประโยชน์ดอนยางเหียนมิได้ มีลักษณะตามมาตรา ๔๓ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ โดยคำแนะนำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จะมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ และที่ ๘ มิได้ดำเนินการให้มีการออกกฎกระทรวง

กำหนดให้ที่สาธารณประโยชน์ตอนยางเหียนและพื้นที่โดยรอบเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจึงชอบแล้ว มิได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด

๒.๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๔๗/๒๕๕๖ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๓๔๗๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖ ส่งคำแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ต่ออัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองนครราชสีมา ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจเพื่อยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดต่อไป

๒.๖ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๙๐๘/๒๕๕๒ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้องจำนวน ๗๖ โครงการ ที่อยู่ในพื้นที่มาบตาพุด-บ้านฉาง และพื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดระยอง ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว โดยให้นำกลับมาดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และขอให้ระงับการดำเนินกิจกรรมใด ๆ สำหรับโครงการที่ได้อนุญาตไปแล้ว เพื่อให้ไปทำการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญก่อน

๓.๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในขณะนั้น ได้ลงนามในหนังสือมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ๙๐๘/๒๕๕๒ จนถึงที่สุดตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๓.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๒/๕๕๐๓ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๐๘/๒๕๕๒ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๕๒/๒๕๕๓ โดยพิพากษา ดังนี้

๑) เพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่โครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้อง ที่ถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งดำเนินการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำพิพากษานี้

๒) ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของ ศาลปกครองกลาง ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขโดยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๙๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นอันสิ้นสุดลงนับแต่วันที่มิคำพิพากษานี้ เว้นแต่โครงการหรือกิจกรรมตามข้อ ๑ ที่ยังคง ให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาดังกล่าวมีผลบังคับต่อไป จนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

๓) คำขออื่นให้ยก

๓.๕ ทั้งฝ่ายผู้ฟ้องคดี และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๑๐/๒๕๕๓ โดยผู้ฟ้องคดีได้ยื่น อุทธรณ์ต่อศาลเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๖๘๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ต่ออธิบดีอัยการฝ่ายคดีปกครอง ในฐานะผู้รับมอบอำนาจเพื่อให้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

๓.๖ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๘๗๒๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ส่งสรุปข้อเท็จจริงและโต้แย้งคัดค้านคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี พร้อมเอกสารหลักฐาน ต่อพนักงานอัยการ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจเพื่อให้ยื่นคัดค้านคำอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุดต่อไป

๓.๗ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน ผู้ฟ้องคดี เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๔.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวก รวม ๓๕ คน ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ กรณี ขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้อง

จำนวน ๙ โครงการ ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว โดยให้นำกลับมาดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และขอให้ยุติการรับเรื่องหรือรายงาน EIA ของผู้ประกอบการที่ส่งมาให้พิจารณาเอาไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว จนกว่าผู้ประกอบการทุกราย ได้ดำเนินการครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแล้ว

๔.๒ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธาน คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในขณะนั้น ได้ลงนามในหนังสือมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๔.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๕๑๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน ผู้ฟ้องคดี เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๔.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๖๖๓/๒๕๕๘ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเก้าร่วมกันหรือแทนกัน มีคำสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโครงการผลิตเหล็กเส้น ของบริษัท เหล็กทรัพยากรตะวันออก จำกัด โครงการทำเทียบเรือ ขนถ่ายสินค้าเหลว บริเวณชายหาดหนองแปน ของบริษัท เอเชียเทอร์มินัล จำกัด และโครงการโรงไฟฟ้า TNP2 อุตสาหกรรม ๒ แห่ง ในนิคมอุตสาหกรรม อมตะซิตี้ ของบริษัท เนชั่นแนล เพาเวอร์ ๒ จำกัด ดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เนื่องจากโครงการหรือกิจกรรมทั้ง ๓ โครงการ เป็นโครงการหรือ กิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีคำสั่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันคดีถึงที่สุด เพื่อให้ผู้ประกอบการ ทั้งสามรายดำเนินการให้แล้วเสร็จ และนำมาประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการ ส่วนคำขออื่น นอกจากนี้ให้ยก

๔.๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นคดี หมายเลขดำที่ อ. ๔๓๕/๒๕๕๘ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มี หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๗๕๐๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ยื่นคำแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ต่อศาลปกครองสูงสุด

๔.๖ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน ผู้ฟ้องคดี กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔) กรณีการประกาศให้เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียง ในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๕.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน ผู้ฟ้องคดีกล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ กรณีไม่ประกาศให้เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียงในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และเห็นว่าโครงการสำรวจหรือ ขุดเจาะหรือผลิตปิโตรเลียม เป็นโครงการหรือกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ซึ่งต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๕.๒ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส (กกวล) ๑๐๐๘/ว ๔๙๖๒ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งเวียนกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อบริหารอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๕.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๕๔๕๗ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน ผู้ฟ้องคดี กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๕.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๙๖๒/๒๕๕๘ พิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เนื่องจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณท้องที่ตำบลลี้แง ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ด ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อมีการดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดีแล้ว ศาลจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าบังคับในประเด็นดังกล่าวอีกแต่อย่างใด

๕.๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๖๔/๒๕๕๘ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๘๑๐๐ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ส่งคำแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสาร หลักฐาน ต่ออัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครอง ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจเพื่อยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครอง สูงสุดต่อไป

๕.๖ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๕) และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๓ กลุ่มคดี

๖.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ ภาระหน้าที่เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ การประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ ให้ระงับการให้บริการขึ้น-ลงของเครื่องบินทุกประเภท ในเวลา ๒๓.๐๐ น. จนถึงเวลา ๐๕.๐๐ น. และให้ชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลปกครองกลาง ได้แยกผู้ฟ้องคดีออกเป็น ๓๓ กลุ่มคดี

๖.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มียอำนาจ ในการดำเนินการแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ และ คดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้ พนักงานอัยการ หรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้

๖.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๖๗๙๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ จำนวน ๓๓ กลุ่มคดี

๖.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๖/๒๕๕๘ พิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เนื่องจากเห็นว่า การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับ โครงการพิพาทยังไม่ถึงขั้นมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของ ประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และอยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขปรับปรุงได้ จึงไม่เข้าองค์ประกอบของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

๒๕๓๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และไม่กำหนดให้ท้องที่โดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่อย่างไร

๖.๕ คดีถึงที่สุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี และมีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๙ กลุ่มคดี

๖.๖ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยตามที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยตามที่ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๐๓๘-๑๐๖๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๖๓-๒๐๖/๒๕๖๔, คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๕๘-๒๘๓/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๘๑-๒๐๖/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๙๓-๓๒๑/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๑๔-๒๔๒/๒๕๖๔ และเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยตามที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ อ.๘๒๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๘/๒๕๖๔ รวมจำนวน ๕ กลุ่มคดี

๖.๗ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี ได้แก่ คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๕๓/๒๕๕๕, ๑๕๑๔/๒๕๕๕, ๑๕๒๒/๒๕๕๕, ๑๕๕๕/๒๕๕๕, ๑๗๗๕/๒๕๕๕, ๑๘๑๒/๒๕๕๕, ๑๙๕๓/๒๕๕๕, ๑๙๖๘/๒๕๕๕, ๒๐๖๖/๒๕๕๕, ๒๐๙๒/๒๕๕๕, ๒๑๓๘/๒๕๕๕, ๒๑๓๙/๒๕๕๕, ๒๐๙๐/๒๕๕๕ และ ๒๐๙๑/๒๕๕๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน ผู้ฟ้องคดี อธิบดีกรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๗.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางปะอิน – นครราชสีมา และกำหนดให้โครงการดังกล่าวหรือโครงการในลักษณะดังกล่าว เป็นโครงการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๗.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๗.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๑๖๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ คำให้การเพิ่มเติม ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๔๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ คำชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๓๑๑๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ คำชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล ครั้งที่ ๒

ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๙๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗ และคำให้การเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๖๑๒๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อศาลปกครองกลางมาเป็นลำดับ

๗.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๑๙๔/๒๕๖๐ พิพากษายกฟ้อง คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เนื่องจากศาลวินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน – นครราชสีมา และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ รับทราบมติคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและอากาศ ซึ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบกับรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน – นครราชสีมา เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๗.๕ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ยืนคำแก้อุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ อส. ๗๖/๒๕๖๐ ต่อศาลปกครองสูงสุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบคน อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ กรณีที่ศาลปกครองพิพากษาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน – นครราชสีมา และรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน – นครราชสีมา ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบคน เป็นคดีหมายเลขดำที่ อส. ๗๖/๒๕๖๐

๗.๖ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๘. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘ ระหว่าง มูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน ผู้ฟ้องคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๘.๑ มูลนิธิบูรณะนิเวศได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ มูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่กรณีออกกฎและมีมติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการเห็นชอบต่อประมวลหลักการปฏิบัติ (Code of Practice ; CoP) สำหรับโครงการที่เข้าข่ายได้รับการยกเว้น ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิง ที่มีกำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ ขึ้นไป

๘.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๘.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘ ตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙

๘.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๕๑๕๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานต่อศาลปกครองกลาง และสำนักงานนโยบายฯ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๒๗๖๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ยื่นคำให้การเพิ่มเติมพร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ต่อศาลปกครองกลาง

๘.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๙. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๖/๒๕๖๑ ระหว่าง บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี

๙.๑ บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่กรณีไม่อนุญาตให้บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด เป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๙.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ

ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๙.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๙.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๓/๘๙๕๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานต่อศาลปกครองกลาง และสำนักงานนโยบายฯ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๓/๑๗๖๓๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ ยื่นคำให้การเพิ่มเติมพร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ต่อศาลปกครองกลาง

๙.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๑๐. คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐๑/๒๕๖๓ ระหว่าง บริษัท แอสตีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี

๑๐.๑ บริษัท แอสตีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ บริษัท แอสตีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด ผู้ฟ้องคดี กล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากบริษัทฯ มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน เป็นคำสั่งโดยมิชอบ

๑๐.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑๐.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ดำเนินคดี ปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐๑/๒๕๖๓ ตามหนังสือสำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๗๑๑ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๑๐.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๓/๕๙๖๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานและมอบอำนาจช่วง ให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด ในการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐๑/๒๕๖๓

๑๐.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

**คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
กรมควบคุมมลพิษ**

คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
กรมควบคุมมลพิษ มีดังนี้

**๑. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓ ระหว่าง นางสิติม้อริหะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๑ คน ผู้ฟ้องคดี
เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๖)**

๑.๑ นางสิติม้อริหะ สมเชื้อ ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครอง
นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ นางสิติม้อริหะ สมเชื้อ ที่ ๑
กับพวกรวม ๕๑ คน ขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้หยุด
ประกอบการบ่อขยะพิพาท และสั่งห้ามหน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบ หรือบุคคลภายนอก นำขยะมูลฝอย
สิ่งปฏิกูล เข้ามำก่จัด และหรือเทกองเพิ่มอีก รวมทั้งประกาศให้พื้นที่บ่อกำจัดขยะ พื้นที่โดยรอบ และพื้นที่
เทศบาลนครนครศรีธรรมราช เป็นเขตควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งจัดทำและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการเพื่อลดและ
ขจัดมลพิษจากบ่อขยะพิพาท

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่
๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง
ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการ
มอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ
ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง
การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือ
ในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัด
ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดี
กรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓
ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๖๐๗
ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๑.๔ กรมควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๔๓๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ยื่นคำให้การ พร้อมเอกสารพยานหลักฐานและมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง นครศรีธรรมราช ในการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๑/๒๕๖๓

๑.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช

๒. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔ ระหว่าง นายภูมิ วร เจริญผลิตผล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

๑.๑ นายภูมิ วร เจริญผลิตผล ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ (ทางอิเล็กทรอนิกส์) โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศในเขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน โดยผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองเชียงใหม่มีคำพิพากษา/คำสั่งให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอนเป็นเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๑๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

๑.๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษ

เพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการประกาศภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๑.๕ ในคราวการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมมีมติให้กรมควบคุมมลพิษยื่นเรื่องอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุด

๑.๖ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ กรมควบคุมมลพิษได้ส่งคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามที่กฎหมายกำหนด ในการประกาศให้จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอนเป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละอองในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัดนั้น ต้องใช้กลไกระดับชาติ การบูรณาการทุกภาคส่วน และข้อตกลงระหว่างประเทศ (ข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution) เนื่องจากมีแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งจากภายในและภายนอกพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษจากประเทศเพื่อนบ้าน และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัด ด้วยการบูรณาการอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องของทุกหน่วยงานในทุกระดับ ทั้งในแง่การบริหารจัดการ กฎหมาย และงบประมาณ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง” เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการแก้ไขปัญหาในภาพรวมของประเทศและในพื้นที่วิกฤต เป็นต้น พร้อมทั้งเห็นว่าการประกาศเขตควบคุมมลพิษไม่ได้เป็นปัจจัยหลักในการควบคุม ลด และขจัดมลพิษให้เป็นไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากในทางปฏิบัติยังมีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น การกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตควบคุมมลพิษต้องจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษนั้น แต่บางพื้นที่ไม่มีแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่นั้นเลย แต่เป็นฝุ่นควันที่พัดมาจากพื้นที่อื่น หรือเป็นฝุ่นควันที่เป็นมลพิษข้ามแดนซึ่งเป็นปัจจัยที่ท้องถิ่นนั้นไม่สามารถควบคุมได้ กรณีนี้จึงเป็นข้อจำกัดของท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษ เป็นต้น ดังนั้น การประกาศกำหนดเขตควบคุมมลพิษจึงเหมาะสมสำหรับการดำเนินการในบางกรณีเท่านั้น ไม่ใช่ทุกกรณีที่จะใช้เครื่องมือนี้ได้ผลและแม้จะได้ผลก็อาจไม่ใช่วิธีที่ได้ผลอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขออุทธรณ์ว่า จากการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง” และมาตรการที่เกี่ยวข้อง พบว่า สถานการณ์ฝุ่นละอองในพื้นที่ ๔ จังหวัด มีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ แม้จะมีข้อจำกัดในปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ ได้แก่ สภาพภูมิประเทศของภาคเหนือที่เป็นแอ่งกระทะทำให้ฝุ่นละอองกระจายตัวได้ไม่ดี สภาพภูมิอากาศซึ่งในช่วงฤดูหนาวมีความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ครอบคลุมมายังภาคเหนือส่งผลให้อากาศนิ่งและเกิดภาวะอุณหภูมิผกผัน ทำให้ฝุ่นละอองสะสมอยู่ในพื้นที่ รวมถึงฝุ่นละอองที่ถูกพัดพามาจากจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าปัญหาหมอกควันจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน นั้น ยังสามารถป้องกันและแก้ไขโดยใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มิใช่กรณีจำเป็นต้องประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษซึ่งยังไม่เหมาะสมในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันทางอากาศข้ามเขตองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น ข้ามเขตจังหวัด และข้ามพรมแดนของประเทศ เท่ากับมาตรการต่างๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ประกาศกำหนดให้ท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่อย่างใด

๑.๗ **ขณะนี้**คืออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

ภาคผนวก

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม



๑. คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑



๒. คดีหมายเลขดำที่ ๒๔๕/๒๕๕๒



๓. คดีหมายเลขดำที่ ๙๐๘/๒๕๕๒



๔. คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓



๕. คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓



๖. คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (ต่อ)

	
๗. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖	๘. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘
	
๙. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๖/๒๕๖๑	๑๐. คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐๑/๒๕๖๓
กรมควบคุมมลพิษ	
	
๑. คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๒/๒๕๕๐	๒. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔